

же и да се раздѣли. Слово то ѣ собрано отъ рѣчи, на рѣчи може и да се раздѣли.

„Рѣчи те се раздѣлаватъ на слогове, *α-υ-θ-ρ-ω-π-ο-ς*.

„Слогове те се раздѣлаватъ на писменá та, *α-υ-θ-ρ-ω-π-ο-ς*.

„Писменá та не мѣжатъ да се раздѣлатъ на нице, защо то днѣ са часть слова малѣйша и нераздѣлна.

ГЛАВА ВТОРА

за начертаніе то, именованіе то, и
произношеніе то на-писменá та.

А, α, αλφα. Произноси се като славенско то *азъ, ама, ана.* Днѣ когáто се оуѣсѣдѣви произноса се и двѣ те чисто, н. п. *Ααρων, Αβρααμ.* То не страда никогашъ, сирѣчь не прійма никое измѣненіе гдѣ да се слѣчи, но всегда сохранява своиятъ чистый и бестѣственный гласъ. (а)

В, β, βητα. Произносисе и днѣ като славенско то *вѣди.* *βαλλω, βημα.* и то когáто се оуѣсѣдѣви,

(а) *α*-та когáто ѣ оу *αι* дѣддоггосъ гѣвиси гласѣтъ, зашто и двѣте заедно нито като *α* нито като *ι* се произносатъ, но като *ε*, каквѣто що се вѣди въ произношеніе то на-дѣддоггите. *α* оу тãл дѣддоггосъ *αι*, сохранява своиятъ истый гласъ.